Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019–427 (mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. dr. K. Engel, prof. mr. drs. M.L. Hendrikse, mr. J.S.W. Holtrop, leden en mr. D.G. Rosenquist, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 8 mei 2018
Ingediend door	: Consument
Tegen	: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, als uitvoerder van de verzekering met De Noordhollandsche van 1816, verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak	: 19 juni 2019
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Consument klaagt dat haar recht op vrije advocaatkeuze beperkt wordt doordat het kostenmaximum voor een eigen advocaat een stuk lager is dan het kostenmaximum voor behandeling door de uitvoerder én doordat een eigen risico van € 250,- in rekening wordt gebracht. Met inachtneming van de relevante regelgeving en (Europese) rechtspraak moet de Commissie toetsen of voor Consument in de procedures die zij moet voeren het kostenmaximum toereikend is, in die zin dat zij met dit bedrag een redelijke keuze kan maken wat haar rechtshulpverlener betreft. Het gaat daarbij om een beoordeling van dit specifieke geval. Het is aan Consument om voldoende concrete feiten en omstandigheden te stellen (en eventueel te bewijzen) waaruit kan volgen dat het kostenmaximum tot gevolg heeft dat er geen redelijke keuzemogelijkheid voor een externe rechtshulpverlener is. Consument is daarin niet geslaagd. De Commissie acht het niet zonder belang dat partijen voor de gemachtigde van Consument een fixed fee zijn overeengekomen. Dat bedrag werd door de gemachtigde kennelijk voldoende geacht. Ten aanzien van de eigen bijdrage van € 250,- merkt de Commissie op dat het denkbaar is dat een dergelijke voorwaarde beperkend kan werken, te meer nu dit bedrag vooraf voldaan moet worden. In het onderhavige geval is niets gesteld en niets concreets aangevoerd, waaruit blijkt dat het bedrag daadwerkelijk een beperking vormde bij de keuze van Consument. De Nederlandse wet schrijft niet voor dat kostenmaxima op het polisblad moeten worden opgenomen. Consument klaagt ten onrechte. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- de klachtbrief van Consument;
- het verweerschrift van Uitvoerder;
- de repliek van Consument;
- de aanvullende stukken van Consument;
- de verklaring van Consument met diens keuze voor bindend advies;

- de dupliek van Uitvoerder; en
- de pleitaantekeningen van Uitvoerder.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 20 maart 2019 en zijn aldaar verschenen

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft een rechtsbijstandverzekering bij De Noordhollandsche van 1816 (hierna: verzekeraar). De rechtsbijstand wordt uitgevoerd door Uitvoerder. Op de verzekering zijn de voorwaarden 'polismantel 9002, mei 2014' van toepassing. Daarin is, voor zover relevant, het volgende bepaald:

*'**Artikel 5 Wie betaalt welke kosten?***
5.1 Welke kosten betaalt DAS?

- *De kosten voor juridische hulp van deskundigen in dienst van DAS worden interne kosten genoemd. Deze interne kosten komen onbeperkt voor rekening van DAS. Ook als de deskundigen van DAS u bijstaan in een gerechtelijke of administratieve procedure.*

- *DAS betaalt alle andere kosten die volgens DAS nodig zijn bij de rechtsbijstand in uw conflict. Deze kosten worden externe kosten genoemd. DAS betaalt alleen de redelijke en noodzakelijke kosten. DAS betaalt nooit meer kosten dan het maximumbedrag dat met u is afgesproken. Dat bedrag is het 'externe kostenmaximum'. U kunt dat externe kostenmaximum vinden in het dekkingsoverzicht van de modules. Voor deze externe kosten geldt het volgende:*
- *Kosten van deskundigen die niet bij DAS in dienst zijn (externe deskundigen) betaalt DAS alleen als DAS de deskundige een opdracht heeft gegeven (zie ook onder 6.8). Als u zelf een deskundige heeft ingeschakeld, betaalt DAS de kosten daarvan dus niet.*
- *Voor sommige procedures gelden als onderdeel van het externe kostenmaximum, maximale vergoedingen per procedure. Namelijk voor gerechtelijke of administratieve procedures waarvoor geen verplichte procesvertegenwoordiging geldt en waarvoor op uw verzoek een externe rechtshulpverlener is ingeschakeld.*
  DAS betaalt, als onderdeel van het externe kostenmaximum, voor de behandelkosten (honorarium inclusief kantoor- en overige kosten) van deze externe rechtshulpverlener in die procedure maximaal per:
  - *arbeidsrechtelijke procedure € 2.500,-*
  - *bestuursrechtelijke- en sociaal-verzekeringsrechtelijke procedure (voor 2 instanties tezamen): € 3.000,-*
  - *overige procedure € 5.000,-*

[…]

5.2 Wanneer moet u een eigen risico betalen aan DAS?
U moet een eigen risico betalen als u wilt dat DAS een externe rechtshulpverlener inschakelt om namens u een gerechtelijke of administratieve procedure te voeren.

Dat hoeft niet, als het volgens de wet- en regelgeving verplicht is om voor die procedure een advocaat in te schakelen (verplichte procesvertegenwoordiging).
[…]
Kiest u voor een externe rechtshulpverlener, dan moet u een eigen risico van € 250,- betalen aan DAS. […]'

Op p. 9 tot en met 13 van de voorwaarden is een 'dekkingsoverzicht' opgenomen. Dit dekkingsoverzicht is onderverdeeld in verschillende modules (Basis, Consumeren en wonen, Werk en ten slotte Belasting, Vermogen en Scheidingsmediation). Elke module kent dus een dekkingsoverzicht. In het dekkingsoverzicht bij de module Basis is als 'kostenmaximum' voor het onderwerp Sociale zekerheid een bedrag van € 50.000,- opgenomen.

2.2 Consument heeft een verzoek om rechtsbijstand ingediend voor een geschil met het UWV. Uitvoerder heeft Consument aanvankelijk bijgestaan in het tegen het besluit van het UWV ingestelde bezwaar. Consument heeft Uitvoerder gevraagd om voor het beroep tegen de beslissing van het UWV op het bezwaar gebruik te mogen maken van Gemachtigde als externe rechtshulpverlener. Op 30 april 2018 heeft Gemachtigde om overdracht van het dossier verzocht. Bij brief van 2 mei 2018 heeft Uitvoerder het volgende laten weten:

*"**Wat zijn de gevolgen als u een externe rechtshulpverlener inschakelt?***
U liet mij weten dat u zelf een externe rechtshulpverlener wilt kiezen. […] Uw keuze kan wel financiële gevolgen hebben. Voor alle duidelijkheid leg ik die hierna uit.

Wat vergoedt DAS in deze procedure?
Wij geven de door u gekozen externe rechtshulpverlener namens u de opdracht om voor u de procedure te voeren. Bij deze opdracht gaat het uitsluitend om de hierboven genoemde procedure. DAS vergoedt de kosten van deze procedure volgens de polisvoorwaarden. Dat betekent dat DAS uitsluitend de redelijke en noodzakelijke kosten van rechtsbijstand betaalt. Daarbij geldt een maximum.

Aan behandelkosten (honorarium, inclusief kantoor en overige kosten) vergoeden wij maximaal € 3.000 voor twee instanties tezamen in deze procedure. Alle voornoemde bedragen zijn exclusief de BTW. […]

Kostenmaximum
Bij uw verzekering is het totaal maximum voor externe kosten € 60.000,- inclusief de BTW. [...]
Tot dat maximumbedrag vergoeden we onder andere de volgende kosten:
- *De kosten van het voeren van procedures.*
- *Het honorarium van uw externe rechtshulpverlener.*
- *Expertise- en deskundigenkosten.*
- *Griffierechten*
- *Proceskosten etc.*

Eigen risico
U hebt volgens de polisvoorwaarden overigens een eigen risico van € 250,00 als particulier. U moet dit eigen risico vooraf voldoen en pas nadat het eigen risico is ontvangen zal DAS de opdracht geven aan de rechtshulpverlener die u hebt aangewezen."

2.3 Consument heeft naar aanleiding hiervan een klacht ingediend bij Uitvoerder. In de ontvangstbevestiging van 3 mei 2018 schrijft Uitvoerder dat Consument de volgende klacht heeft ingediend:

"[…] Ik heb de zaak aan een andere jurist voorgelegd en deze ziet heel veel kansen om het beroep op het afgewezen bezwaar wel in mijn voordeel te kunnen doen. Wat ik tevens vreemd vind is dat ik heel veel premie betaal en als DAS de zaak doet ik een bedrag van €60.000 "te besteden heb" maar als het verprutst wordt en ik wil gebruik maken van mijn recht voor vrije keuze verdediging dat ik ten eerste €250 eigen bijdrage heb plus maar €3000 voor TWEE zaken aan kosten kan maken. Dit duidt op ondermijning van het recht van vrije keuze verdediging.
[…]
Gewenste oplossing: Gaarne terugbetaling eigen bijdrage en de betaling van alle kosten van de zaak ook nu de verdediging door iemand anders wordt gedaan. En de mogelijkheid voor andere lopende en/of nieuwe zaken ook gebruik te kunnen maken van vrije keuze verdediging zonder eigen bijdrage en met de kosten tot €60.000."

2.4 Partijen zijn er niet in geslaagd om tot een vergelijk te komen. Gemachtigde heeft, namens Consument, bij brief van 7 mei 2018 een klacht ingediend bij Kifid.

2.5 Uitvoerder en Gemachtigde hebben nadien nog gecorrespondeerd. In een e-mail van Uitvoerder van 14 mei 2018 is opgenomen dat zij uiteindelijk een *fixed fee* van €2.240,- exclusief BTW zijn overeengekomen voor de werkzaamheden van Gemachtigde, in één instantie.

3. De standpunten van partijen

Klacht, grondslag en vordering

3.1 Consument klaagt erover dat haar recht om zelf een rechtshulpverlener te kiezen beperkt wordt door de vergoeding voor externe rechtshulpverlening te maximeren tot € 3.000,- excl. BTW (in plaats van het kostenmaximum van € 60.000,- incl. BTW) en door een bedrag van € 250,- aan eigen risico in rekening te brengen. Dit alles staat volgens Consument in geen verhouding tot de premie die Consument betaalt. Het recht op vrije keuze voor een rechtshulpverlener wordt dan illusoir. Dat Consument een eigen risico van € 250,- moet betalen alvorens zij haar recht op vrije keuze kan uitoefenen, acht zij vanuit een principieel oogpunt onjuist. Consument ziet dit bedrag als een sanctie.

3.2 Consument ontkent niet dat in bepaalde gevallen beperkingen mogen worden gesteld aan de vergoeding voor externe rechtshulpverlening, maar voert aan dat deze beperkingen, met name gelet op de betaalde premie, niet dusdanig mogen zijn dat van de verzekerde som nagenoeg niets overblijft, terwijl ook een eigen risico in rekening wordt gebracht.

3.3 Consument voert verder aan dat het in de regel uitgesloten is dat advocaten en andere juridische vertegenwoordigers voor € 3.000,- in twee instanties adequate rechtsbijstand kunnen verlenen. Consument geeft het voorbeeld van een advocaat die een uurtarief hanteert van € 180,-. Hij zou dan per instantie maximaal 8,5 uur aan een zaak kunnen werken en dat is dan ook nog eens inclusief zitting in bezwaar of beroep. Dan mag volgens Consument duidelijk zijn dat deze juridische bijstand minimaal is.

3.4 Consument voert ten slotte aan dat verzekeraars voorwaarden zoals de onderhavige niet alleen in de algemene voorwaarden zouden moeten opnemen, want deze worden door bijna niemand gelezen. Op het polisblad moet worden vermeld wat het betekent als iemand eigen juridische ondersteuning wenst aan te wijzen.

3.5 Consument benadrukt dat de klacht door Gemachtigde namens haar en met haar uitdrukkelijke toestemming is ingediend. De *fixed fee* van € 2.240,- is overeengekomen onder druk van de termijn die gold voor Consument in de beroepsprocedure bij de rechtbank.

3.6 Consument wenst dat de bijdrage van € 250,- komt te vervallen en dat het maximum voor de door haar gekozen externe rechtshulpverlener wordt gesteld op € 20.000,- excl. BTW.

3.7 Ter zitting heeft Gemachtigde namens Consument nog aangevoerd dat procedures zoals die waarvoor Consument vergoeding vraagt, in de regel steeds langer duren in verband met achterstanden bij de betreffende instanties, in verband met inschakeling van deskundigen en in verband met diverse andere extra's. De vergoeding op grond van de Verzekering is in de regel niet toereikend voor het type zaken zoals waarvoor Consument rechtsbijstand heeft gevraagd. Dit blijkt uit de praktijk van Gemachtigde.

Verweer

3.8 Uitvoerder wijst erop dat met deze klacht een principieel debat wordt voorgelegd aan de Commissie, waarvan de uitkomst alle rechtsbijstandsverzekeraars en -uitvoerders kan raken.

3.9 Primair stelt Uitvoerder dat tussen haar en Gemachtigde afspraken zijn gemaakt over de bekostiging van de werkzaamheden. Voor zover Consument al belang zou hebben bij de klacht, is het hooguit het belang van Gemachtigde. Deze is geen consument in de zin van het Reglement van Kifid. De klacht is daarom niet behandelbaar volgens Uitvoerder.

3.10 Voor zover de Commissie de klacht wel behandelbaar acht, wijst Uitvoerder op het volgende:

- Het kostenmaximum en de eigen bijdrage zijn vermeld in de voorwaarden van de verzekeringsovereenkomst.
- Uitvoerder heeft Consument voor uitbesteding ook gewezen op de maximale vergoeding van € 3.000,- exclusief BTW voor twee instanties tezamen.

- Het Europese Hof van Justitie heeft zich in meerdere procedures uitgelaten over de mogelijkheid tot het aanbrengen van beperkingen in de verzekeringsvoorwaarden van rechtsbijstandverzekeringen. Door het Hof is bij herhaling opgemerkt dat geen verplichting bestaat tot volledige vergoeding van de kosten van rechtsbijstand. De beperking van de kostenvergoeding mag in de praktijk het alleen niet onmogelijk maken om een redelijke keuze voor een zelf gekozen rechtshulpverlener te maken.

3.11 Met inachtneming van de overeengekomen *fixed fee* van € 2.240,- was Gemachtigde bereid en in staat voor behandeling van de zaak zorg te dragen binnen het kader van de verzekeringsvoorwaarden. Daarmee ligt volgens Uitvoerder tegelijkertijd vast dat het toepasselijke kostenmaximum volstaat voor de afwikkeling van de beroepsprocedure. Dat het recht op vrije keuze van de externe rechtshulpverlener illusoir is gemaakt, klopt volgens Uitvoerder dan ook niet.

3.12 Uitvoerder betwist nadrukkelijk dat met het specifieke kostenmaximum van € 3.000,- excl. btw de vrije keuze van rechtshulpverlener *illusoir* is gemaakt. Uitvoerder benadrukt dat het kostenmaximum alleen ziet op het honorarium van de rechtshulpverlener. Overige externe kosten (zoals griffierecht en deskundigenkosten) worden vergoed binnen het kader van het algemene kostenmaximum dat volgens de polis van toepassing is.

3.13 Uitvoerder merkt op dat uit de bij hem in ruime mate aanwezig kennis en ervaring met de afwikkeling van dossiers door zowel interne als externe rechtshulpverleners blijkt dat het kostenmaximum in het overgrote deel van de zaken een adequate en in sommige gevallen zelfs ruimhartige vergoeding voor het honorarium van de externe rechtshulpverlener behelst. Dat geldt volgens Uitvoerder zeker voor een UWV-procedure zoals hier aan de orde.

3.14 Uitvoerder voert verder aan dat hij Gemachtigde in de afgelopen jaren in een flink aantal zaken heeft verzocht om ook andere verzekerden bij te staan bij de afwikkeling van bijvoorbeeld een UWV-procedure. De opdracht is door Gemachtigde steeds aanvaard binnen de grenzen van het(zelfde) kostenmaximum. Ook met andere externe rechtshulpverleners heeft Uitvoerder nooit discussie gehad over de hoogte van het kostenmaximum.

3.15 Uitvoerder merkt op dat hij vóór invoering van het kostenmaximum hierover overleg heeft gehad met diverse partijen en op basis daarvan een keuze heeft gemaakt. Wanneer gekeken wordt naar de kostenmaxima die andere verzekeraars hanteren, is dit bedrag volgens Uitvoerder niet onredelijk. Ook wanneer Uitvoerder een parallel trekt met de door de overheid gefinancierde rechtshulp zou het door Uitvoerder gehanteerde kostenmaximum toereikend moeten zijn.

3.16 Voor de vordering van Consument tot verhoging van het toepasselijke kostenmaximum tot € 20.000,- bestaat volgens Uitvoerder geen grond, nog daargelaten dat iedere onderbouwing van het bedrag ontbreekt.

4. Beoordeling

4.1. De Commissie zal eerst ingaan op het formele verweer van Uitvoerder dat de klacht niet voor behandeling door de Commissie in aanmerking komt. Uitvoerder stelt dat Consument geen belang heeft bij de klacht, omdat met Gemachtigde afspraken zijn gemaakt over de vergoeding van de kosten (zie randnummer 2.6. van deze uitspraak). Consument heeft daartegenover gesteld dat zij met die afspraken heeft ingestemd onder druk van de naderende termijn voor het instellen van beroep en dat zij wel degelijk belang heeft bij deze klacht (zie randnummer 3.5. van deze uitspraak).

4.2. De Commissie stelt met Consument vast dat niet kan worden uitgesloten dat na de procedure in beroep bij de rechtbank nog een procedure in hoger beroep bij de afdeling rechtspraak van de Raad van State zal volgen. Nu de tussen Uitvoerder en de Gemachtigde gemaakte afspraken slechts betrekking hebben op één instantie, heeft Consument wel degelijk belang bij de beoordeling van haar klacht door de Commissie. Het formele verweer van Uitvoerder treft daarom geen doel.

4.3. Alvorens de Commissie overgaat tot een inhoudelijke beoordeling van de klacht van Consument, merkt de Commissie het volgende op. Consument en Uitvoerder zijn, zo blijkt uit de stukken in het dossier, beiden uitgegaan van een kostenmaximum van € 60.000,-. De Commissie constateert echter dat in het dekkingsoverzicht bij de voorwaarden als kostenmaximum voor het onderwerp Sociale zekerheid een bedrag van € 50.000,- is opgenomen. Zie ook randnummer 2.1. van deze uitspraak.

4.4. De Commissie gaat over tot een inhoudelijke beoordeling van de klacht van Consument. Deze klacht houdt in de kern in dat het bedrag van € 3.000,- niet volstaat voor het voeren van verweer van in een beroep- én hoger beroepsprocedure tegen het UWV. In dit verband doet Consument een beroep op het recht op vrije keuze van de rechtshulpverlener.

4.5. De Commissie zal deze klacht beoordelen in het licht van de geldende wet- en regelgeving en de relevante rechtspraak, die (met name) afkomstig is van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

4.6. In artikel 4 van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering (87/344/EEG) (hierna: de Richtlijn), is opgenomen dat de overeenkomst inzake rechtsbijstandverzekering uitdrukkelijk moet bepalen dat de verzekerde vrij is om "een advocaat of andere persoon die volgens het nationale recht gekwalificeerd is" te kiezen indien een zodanige persoon "wordt gevraagd de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen". De Richtlijn is in het Nederlands recht geïmplementeerd in de Wet op het financieel toezicht (Wft). Artikel 4:67 Wft bepaalt, voor zover hier van belang (zie *Stb.* 2014, 472 en 534):

'1. Een rechtsbijstandverzekeraar draagt er zorg voor dat in de overeenkomst inzake de rechtsbijstanddekking uitdrukkelijk wordt bepaald dat het de verzekerde vrij staat een advocaat of een andere rechtens bevoegde deskundige te kiezen:
a. om zijn belangen in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen; of
b. indien zich een belangenconflict voordoet.'

4.7. Artikel 4:67 Wft moet worden uitgelegd conform de bedoeling van de Richtlijn. Daarom zijn voor de toepassing van artikel 4:67 Wft uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Unie doorslaggevend. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft over dit onderwerp onder meer uitspraken gedaan op 26 mei 2011 (ECLI:EU:C:2011:355 – *Stark*), 7 november 2013 (ECLI:EU:C:2013:717 – *Sneller*) en 7 april 2016 (ECLI:EU:C:2016:216 – *Massar*). Uit deze uitspraken blijkt dat de verzekerde bij een rechtsbijstandverzekering in geval van een gerechtelijke of administratieve procedure de keuze moet hebben zijn zaak uit te besteden aan een vrij gekozen advocaat of rechtshulpverlener, met vergoeding van de kosten daarvan door de verzekeraar. Er bestaat geen verplichting tot een onbegrensde vergoeding voor deze kosten. Dit betekent dat beperkingen van de kosten zijn toegestaan. Deze beperkingen mogen echter niet van dien aard zijn dat het voor de verzekerde feitelijk onmogelijk wordt een redelijke keuze te maken wat zijn rechtshulpverlener betreft (zie rov. 33 van het *Stark*-arrest en rov. 27 van het *Sneller*-arrest). In een dergelijk geval kan een beroep op een beperking naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn (art. 6:248 lid 2 Burgerlijk Wetboek).

4.8. Dit betekent dat de Commissie moet toetsen of voor Consument in de procedures in beroep en (mogelijk) in hoger beroep die zij moet voeren tegen het UWV, het op grond van art. 5.1 van de voorwaarden geldende kostenmaximum van € 3.000,- toereikend is, in die zin dat zij met dit bedrag een redelijke keuze kan maken wat haar rechtshulpverlener betreft.

4.9. De Commissie merkt op dat de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie een beoordeling van het *specifieke geval* verlangt.

Het is daarbij aan Consument om voldoende concrete feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting te bewijzen waaruit kan volgen dat het kostenmaximum van € 3.000 tot gevolg heeft dat er geen redelijke keuzemogelijkheid voor een externe rechtshulpverlener is.

4.10. De Commissie is van oordeel dat Consument daarin niet is geslaagd. In het licht van de concrete betwisting door Uitvoerder heeft Consument onvoldoende onderbouwd dat en waarom in dit specifieke geval het kostenmaximum tot gevolg heeft dat zij geen redelijke keuze kon maken wat haar rechtshulpverlener betreft. De concreetste stelling van Consument komt erop neer dat een advocaat met een uurtarief van € 180,- voor het kostenmaximum van € 3.000,- in twee instanties (beroep en hoger beroep) geen adequate rechtsbijstand kan verlenen. Consument heeft deze stelling echter niet verder onderbouwd met bewijsmateriaal, terwijl Gemachtigde zelf stelt een uurtarief van € 140,- te hanteren. De stelling van Consument dat procedures bij het UWV (in het algemeen) steeds langer duren, is voor de Commissie ook onvoldoende concreet. Dit betekent immers nog niet dat daarmee ook in deze zaak substantieel meer werk en meer kosten van rechtsbijstand gemoeid zal zijn. Consument heeft ook niet gewezen op specifieke kenmerken van de zaak die tegen het UWV gevoerd moet worden die maken dat een rechtshulpverlener bovengemiddeld veel tijd aan haar zaak zal moeten besteden. De Commissie acht het ook niet zonder belang dat partijen in deze zaak een fixed fee voor de bijstand van Gemachtigde hebben afgesproken die door Gemachtigde kennelijk voldoende werd geacht. Onder deze omstandigheden kan de Commissie niet tot het oordeel komen dat het beroep op het kostenmaximum in dit geval strijdig is met het recht zelf een rechtshulpverlener te kiezen omdat het kostenmaximum van dien aard is dat Consument geen redelijke keuze heeft kunnen maken wat haar rechtshulpverlener betreft.

4.11. Ten aanzien van de eigen bijdrage van € 250,- merkt de Commissie op dat denkbaar is dat een dergelijke voorwaarde beperkend kan werken bij de keuze van een verzekerde voor externe rechtshulpverlening, te meer nu dit bedrag vooraf voldaan moet worden. In het onderhavige geval is evenwel niets gesteld en niets concreets aangevoerd, waaruit blijkt dat dit bedrag daadwerkelijk een beperking vormde bij de keuze van Consument.

4.12. De Commissie komt vervolgens nog toe aan de vraag of Consument terecht klaagt, waar zij stelt dat het onderhavige kostenmaximum van € 3.000,- niet (uitsluitend) in de voorwaarden had mogen worden opgenomen, maar op het polisblad vermeld had moeten worden. Daarover oordeelt de Commissie dat er in het Nederlandse recht nu eenmaal geen wettelijke regel bestaat die voorschrijft dat kostenmaxima zoals de onderhavige op het polisblad moeten worden opgenomen.

Met inachtneming van al het voorgaande concludeert de Commissie dat Consument ten onrechte klaagt. De Commissie wijst de vordering van Consument daarom af.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.